

пованія за злочестини, прѣдаватъ са на бескрай-
ны страхове. Лошъвы-тѣ и безсвѣстны-тѣ хора
са ползоватъ отъ тѣзи страхове и обиратъ мно-
жество-то подъ прѣдлогъ, че ушь ще отвърнѣтъ
злочестинѣ-тѣ, коѣ-то прѣдвѣщавало затмѣне-
то. Затмѣнія-та сѣ толкози страшны, колко-то
и затулване-то на слънце-то задъ нѣкой облакъ.

На свѣта сичко са движи, сичко мърда и
са измѣнява. Движеніе-то е животъ; зашто отъ
него дохажда пролѣтъ, лѣто, есенъ и зима; отъ
него ставатъ вѣтрове тѣ, дъждове-тѣ и сичко,
що е нужно за живота на земѣ-тѣ. Додѣто
кръвъ-та обыкаля въ тѣло-то на чловѣка, той
живѣе; нѣ щомъ са запре кръвъ-та, чловѣкъ
умира.

Движи са и земя-та, движи са и мѣсица,
движи са и слънце-то, и отъ това движеніе и-
злазятъ затмѣнія-та. Сръщнія чъртежъ показва
пѣтица-та, по кой-то са въртѣтъ земя-та и мѣ-
сица около слънце-то. Наврѣмени мѣсица до-
хажда между слънце-то и земѣ-тѣ, какво-то е
при *A*; а наврѣмени земя-та дохажда между
слънце-то и мѣсица, какво-то е при *B*. Кога-то
са испрѣчи мѣсица между земѣ-тѣ и слънце-
то, тогава слънчова-та свѣтлина са задържа отъ
мѣсица и не достига до земѣ-тѣ. Тогава луна-
та затуля слънце-то и ный казваме има *слънчо-
во затмѣне*. Нѣ зашто-то мѣсица е много по-
малкъ отъ земѣ-тѣ и не може да покрѣе съ
сѣбѣ-тѣ си цѣлѣ-тѣ земѣ; заради това слън-